

Η αντεργατική πολιτική δεν πάει διακοπές

Αν κάποιος περίμενε τα κυβερνητικά στελέχη μες το κατακαλόκαιρο ν' αφήσουν για λίγο το αντιλαϊκό τους έργο, γελάστηκε! Αντίθετα, η κυβέρνηση της ΝΔ, μέσα στη δυσωδία που αναδύεται από το σκάνδαλο του ΟΠΕΚΕΠΕ (που μήτρα του είναι η ΚΑΠ της ΕΕ, την οποία εφάρμοσαν και εφαρμόζουν όλες οι κυβερνήσεις), έχει στα σκαριά όχι 1, όχι 2 αλλά 3 αντιδραστικά νομοσχέδια!

Το πρώτο απ' αυτά περιλαμβάνει σημαντικές αλλαγές στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και είχε ήδη προκαλέσει δικαιολογημένες αντιδράσεις από την Ένωση Δικαστών & Εισαγγελέων και την Ένωση Διοικητικών Δικαστών.

Το νομοσχέδιο κινείται στις γνωστές ράγες του κόστους – οφέλους και της ακόμη πιο αποτελεσματικής προσαρμογής του συστήματος απονομής δικαιοσύνης στα συμφέροντα των λίγων. Έτσι προβλέπεται η συρρίκνωση δικονομικών δικαιωμάτων, η αύξηση παραβόλων, η εισαγωγή του θεσμού της διάταξης, με τον οποίο θα γίνεται “φιλτράρισμα” των υποθέσεων, η βίαια εκκαθάριση των ανακοπών που έχουν σωρευτεί στα πινάκια, η θέσπιση ασφυκτικών προθεσμιών, η υποχρεωτική έκδοση απόφασης εντός σύντομης προθεσμίας και σε περίπτωση μη επίτευξης του στόχου αυτού απ' τους δικαστές θα ξεκινά αυτόματα πειθαρχική διαδικασία.

Όπως πολύ σωστά γράφτηκε όλα αυτά μοιάζουν με *«μία διαταγή ότι το τρόλεϊ θα περνάει κάθε 5 λεπτά όταν δεν έχεις ανανεώσει τον στόλο των τρόλεϊ, δεν έχεις προσλάβει προσωπικό και δεν έχεις λύσει το συγκοινωνιακό»*.

Η κυβέρνηση δηλαδή διατείνεται ότι θα επιτευχθεί η επιτάχυνση δίχως να αντιμετωπιστούν οι πραγματικές αιτίες των καθυστερήσεων, όπως ο τεράστιος αριθμός κενών οργανικών θέσεων δικαστικών υπαλλήλων (που ξεπερνά το 30%), οι ελλείψεις σε υλικοτεχνική υποδομή και επαρκείς - κατάλληλους χώρους, αλλά και προβλήματα όπως η εξάρτηση της δικαιοδοτικής λειτουργίας από την εμπλοκή ιδιωτικών εταιρειών (πχ. καθυστερήσεις στην παράδοση των απομαγνητοφωνημένων πρακτικών από την ανάδοχο εταιρεία) κ. ά. Βέβαια, οι καθυστερήσεις δεν αφορούν το σύνολο των υποθέσεων. Για παράδειγμα, αν πρόκειται να κηρυχθεί παράνομη μια απεργία, η υπόθεση μπορεί να προσδιοριστεί σε λίγες ώρες, ενώ αν πρόκειται για μια αγωγή των εργαζομένων, πχ. για παράνομη απόλυση, θα χρειαστεί κάποια χρόνια.

Παράλληλα, η κυβέρνηση συνεχίζει βήμα - βήμα την ιδιωτικοποίηση της δικαιοσύνης, παραδίδοντας ως και τις Διαταγές Πληρωμής και τις Διαταγές Απόδοσης Μισθίου στους δικηγόρους, αλλά και τη δημοσίευση των διαθηκών, καθώς και την κήρυξη διαθήκης ως κυρίας στους συμβολαιογράφους.

Όλα τα παραπάνω – πέρα από τις προφανείς συνέπειες για όσους προσφεύγουν στη δικαιοσύνη – θα επιβαρύνουν και τους δικαστικούς υπαλλήλους, που θα κληθούν να διαχειριστούν την πρόσθετη γραφειοκρατία που δημιουργεί η ιδιωτικοποίηση δικαστηριακής ύλης (το έχουμε ήδη ζήσει με τις συναινετικές προσημειώσεις κτλ) και θα γίνουν και εκείνοι αποδέκτες της πίεσης που ασκείται στους δικαστικούς λειτουργούς, με ό,τι αυτό συνεπάγεται ως προς την ένταση της δουλειάς μας.

Το δεύτερο νομοσχέδιο αφορά την αναμόρφωση του πειθαρχικού δικαίου των δημοσίων υπαλλήλων και έχει στόχο έχει να ενισχύσει το κλίμα φόβου και τρομοκρατίας μέσα στις δημόσιες υπηρεσίες, να ποινικοποιήσει τη συνδικαλιστική δράση, ώστε να μπορεί να προχωρά η αντιλαϊκή πολιτική «άνευ αντιρρήσεων».

Οι διατάξεις του νομοσχεδίου μπορεί να μην αφορούν άμεσα τους δικαστικούς υπαλλήλους, αλλά δεν μπορούν να αφήνουν αδιάφορο κανέναν εργαζόμενο, καθώς αποτυπώνουν την κατά μέτωπο επίθεση της κυβέρνησης σε βάρος των εργαζομένων στο Δημόσιο (έχοντας ήδη διατυπώσει και την πρόθεση για άρση της μονιμότητας), την απόπειρα πλήρους ποδηγέτησης τους και την επιδίωξη του κρατικού μηχανισμού να υποτάξει βασικές λειτουργίες του στις επιταγές της πολεμικής οικονομίας και στρατιωτικής προετοιμασίας.

Έτσι προβλέπεται ένα διευρυμένο και αυστηρότερο πλαίσιο ποινών, προστίθενται νέα αδικήματα για τα οποία μπορεί να επιβληθεί η ποινή της οριστικής παύσης – απόλυσης (πχ. άσκηση εργασίας ή έργου με αμοιβή χωρίς προηγούμενη άδεια της υπηρεσίας!), διευρύνονται οι περιπτώσεις στις οποίες μπορούν να επιβληθούν εξοντωτικά οικονομικά πρόστιμα ή ακόμη και να τεθεί υπάλληλος σε αυτοδίκαιη αργία από τη Διοίκηση χωρίς τη γνώμη του Πειθαρχικού Συμβουλίου, καταργείται η συμμετοχή των αιρετών εκπροσώπων των εργαζομένων στα Πειθαρχικά Συμβούλια και προβλέπεται ότι σε αυτά θα συμμετέχουν αποκλειστικά λειτουργοί του ΝΣΚ κ. ά.

Επίσης, εισάγεται ως ιδιώνυμο αδίκημα η «*άρνηση υπαλλήλου να λάβει μέρος, να διευκολύνει ή να προβεί στη διαδικασία αξιολόγησης*», η οποία συνδέεται με την κυβερνητική στοχοθεσία και καμία σχέση δεν έχει με τη βελτίωση των υπηρεσιών. Όμως η αποχή από την “αξιολόγηση” σε εφαρμογή αποφάσεων των συνδικαλιστικών οργάνων δεν είναι παράβαση καθήκοντος – δεν είναι πειθαρχικό παράπτωμα. Αποτελεί άσκηση του συνδικαλιστικού και συνταγματικού δικαιώματος στην απεργία!

Η κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι με το νομοσχέδιο βάζει στο στόχαστρο τα γνωστά φαινόμενα διαφθοράς. Στην πραγματικότητα το υπάρχον θεσμικό πλαίσιο τιμωρεί ήδη αρκετά αυστηρά τα πραγματικά σοβαρά αδικήματα, ενώ σε κάθε μεγάλο κύκλωμα που αποκαλύπτεται, από πίσω κρύβονται οι συνήθεις ύποπτοι, ανώτατα διευθυντικά αλλά και συνδικαλιστικά στελέχη που συνδέονται είτε με αυτή είτε με προηγούμενες κυβερνήσεις. Με το νομοσχέδιο αυτό, επομένως, το κράτος δεν στοχεύει στους “επίορκους”. Θωρακίζει έναν πειθαρχικό μηχανισμό που θα λειτουργεί ως φόβητρο για όσους τολμούν να σηκώνουν κεφάλι, να διεκδικούν, να αντιστέκονται, να μη σιωπούν.

Τέλος, τρίτο και “φαρμακερό” το νομοσχέδιο – έκτρωμα που ετοιμάζει η κυβέρνηση και προβλέπει την καθιέρωση ως και 13ώρης εργασίας σε έναν εργοδότη, στον δρόμο που άνοιξαν οι προηγούμενοι νόμοι Χατζηδάκη – Γεωργιάδη για το ξήλωμα του δώρου και του σταθερού ημερήσιου εργάσιμου χρόνου.

Το νομοσχέδιο που ικανοποιεί όλα τα “θέλω” των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων γενικεύει τη δουλειά – λάστιχο, επιβάλλει υπερωρίες στην εκ περιτροπής εργασία, αυξάνει το χρονικό διάστημα εφαρμογής 10ωρης - 4ήμερης εργασίας στους 12 μήνες και άλλα τέτοια “φιλεργατικά”. Προκλητικά, μάλιστα, παρουσιάζουν τη σκλαβιά ως αίτημα των εργαζομένων!

Η αντιλαϊκή πολιτική δεν κάνει.. διακοπές. Η κυβέρνηση έχει σταθερά στο στόχαστρο τα δικαιώματά μας, τη συνδικαλιστική δράση και κάθε κατάκτηση των προηγούμενων γενιών. **Καθήκον μας είναι να τους χαλάσουμε τα σχέδια,** να μη μας πιάσουν στον ύπνο, να μην τους αφήσουμε να μας γυρίζουν διαρκώς αιώνες πίσω, να μην αποδεχθούμε τη βαρβαρότητα ως κανονικότητα!

Σε κλαδικό επίπεδο, η απάντηση στον αυταρχισμό της κυβέρνησης και στα αντιλαϊκά της σχέδια είναι η συλλογική δράση και η συσπείρωση στους Συλλόγους μας! Να δυναμώσουμε και ν’ αναζωογονήσουμε τους Συλλόγους σε όλη την Ελλάδα, να αλλάξουμε τους συσχετισμούς και να δυναμώσουμε το ρεύμα αμφισβήτησης αυτής της πολιτικής και σύγκρουσης με αυτήν.

Να δείξουμε έμπρακτα ότι επιμένουμε στη βασική μας οικονομική διεκδίκηση, στην πραγματική αύξηση των αποδοχών μας, ενιαία και καθολικά για κάθε συνάδελφο που χρεώνεται συνεχώς νέους ρόλους, πιο απαιτητικές ψηφιακές και μη ευθύνες, πιο ασφυκτικές συνθήκες εργασίας. Επιμένουμε στην κάλυψη όλων των κενών οργανικών θέσεων με διαδικασία διαφανή και αποτελεσματική, χωρίς κάθε είδους αποκλεισμούς. Επιμένουμε ενάντια στην εργασιακή μας εξουθένωση και στη διεκδίκηση σύγχρονων και ασφαλών συνθηκών εργασίας.

Με τους αγώνες μας μπορούμε να ακυρώσουμε τους σχεδιασμούς σε βάρος των εργαζομένων, μπορούμε να κατακτήσουμε όσα πραγματικά έχουμε ανάγκη!

